

یک انتخاب عجیب برای اسکار

بعضی سالها حال سینمای ایران خوب نیست. بعد از دو جنگ و ماجرای دیماه و اتفاقات زیادی رخ داده، بدون تردید سال ۱۴۰۵ یکی از همین سال‌هاست. چندی پیش دست‌اندرکاران خانه سینما هم بر همین موضوع تکیه کرده بودند. سینمای ایران در یک پیچ تاریخی قرار دارد. سینماگران در پرداختن به برخی موضوعات، صحنه‌ها و رفتارها مردد هستند. هنوز نمی‌دانند بین سینمای رسمی و زیرزمینی کدام را انتخاب کنند. اگر اثری هم به خارج از کشور می‌رود و مورد تشویق حداقلی قرار می‌گیرد، باز هم در این اهالی سینما می‌تواند ردپای آن نگاه می‌شود. در این شرایط، کمیته انتخاب فیلم برای اسکار تشکیل شده است و فیلم سینمایی «زمزمین فرشته‌ها» به کارگردانی بابک خواجہ‌پاشا و تهیه‌کنندگی منوچهر محمدی، نماینده سینمای ایران در نودونهمین دوره جوایز اسکار شد. ایرج طهماسب، فرهاد توحیدی، محمود کلاری، سیدعلیرضا حسینی و محمدرضا تشکری ازجمله اعضای حاضر در جلسه هیئت انتخاب نهمین سینمای ایران بودند.

«سرزمین فرشته‌ها» محصول مشترک مؤسسه تصویرشهر و سازمان سینمایی سوریه، روایتی از جنگ و بحران در غزه را به تصویر می‌کشد. این فیلم همچنین در چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر نیز با کسب پنج سیمرغ بلورین و هشت دیپلم افتخار، از پربازترین آثار جشنواره سال قبل بود. سولاف فواخرچی، بازیگر مطرح سوری، به عنوان بازیگر اصلی ایفای نقش می‌کند و در کنار او بازیگران کودکان ایرانی، سوری و لبنانی حضور دارند. با این فیلم به نظر می‌رسد دست‌اندرکاران انتخاب نماینده ایران برای اسکار از این فرصت برای معرفی فیلمی مربوط به غزه استفاده کرده‌اند. با احتمال زیاد، انتظاری هم برای برنده‌شدن یا انتخاب‌شدن در بین چند فیلم نهایی ندارند. این انتخاب به قول برخی رسانه‌ها شکست خورده، فرصتی است تا چند عضو آکادمی اسکار در بهار غزه انرژی را ببینند؛ اثری که در دهرین حالت می‌تواند در حد عکس‌ها و مقالات برنسد پولیتزر در بازتاب جنایات اسرائیل مؤثر باشد. این انتخاب گامی مثبت برای همدردی با غزه و نشانه بی‌توجهی به سینمای پژمرده ایران بود.

پساب فاضلاب شهری پس از تصفیه و بعد از ایل شهرستان در شرق شهر اصفهان به بستر زاینده رود می‌ریزد. در این منطقه، ماسغالی همچون کشاورزی و دامپروری، تحت تأثیر خشکی زاینده رود همچنان با استفاده از این پساب به فعالیت خود ادامه می‌دهند. به دلیل میزان غیر مجاز فلزات سنگین همچون روی، کادمیوم، مس و... در پساب خروجی، دادستانی استان اصفهان در شهریورماه سال جاری دستور، بگیری جدی ممنوعیت کشت محصولات با استفاده از آبهای آلوده را صادر کرده است. عکس: عبدالرضا درویش، ایسنا

پنجشنبه ۹ مهر ۱۴۰۵ • ۱۹ ربیع الثانی ۱۴۴۸ • ۱۱ اکتبر ۲۰۲۶ • سال بیست و سوم • شماره ۵۴۸۹ • ۸ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۴ • اذان مغرب ۱۸:۰۶ • اذان صبح فردا ۴:۳۶ • طلوع آفتاب ۶:۰۰

قاضی نباید صورت جلسه بنویسد؟

نقدی بر تفکیک میان قضاوت و ثبت اظهارات

به خودی خود با بی‌طرفی قضائی ناسازگار نیست. آنچه می‌تواند بی‌طرفی را مخدوش کند، جانبداری در ثبت یا ارزیابی اظهارات است؛ نه صرفاً شخص قاضی بودن ثبت‌کننده.

۲. قانون‌گذار نیز در موارد مهم، ثبت دقیق اظهارات را پیش‌بینی کرده است

در دادرسی مدنی، قانون‌گذار نسبت به اهمیت برخی اظهارات حساسیت نشان داده است. ماده ۱۰۲ قانون آیین دادرسی مدنی در مواردی از جمله اقرار اصحاب دعوا و مواردی که دگاهه درج عبارت را لازم بداند، بر ثبت عنین اظهارات تأکید دارد. در دادرسی کفایت نیز این موضوع صراحت بیشتری دارد. ماده ۳۵۹ قانون آیین دادرسی کفایتی مقرر کرده است ادعایات متهم و وکیل او عیناً توسط منشی در صورت مجلس قید شود. این محقرات نشان می‌دهد قانون‌گذار، به‌ویژه در مواردی که محقرات اظهارات می‌تواند مستقیماً بر حقوق دفاعی اثر بگذارد، ثبت دقیق آن را مورد توجه قرار داده است. بنابراین، مسئله اصلی شاید ایجاد یک ممنوعیت مطلق برای قاضی نباشد، بلکه اجرای دقیق مقررات موجود و تقویت تضمین‌های قانونی برای صحت ثبت اظهارات باشد.

۳. منشی مستقل؛ راه‌حل کامل یا بخشی از راه‌حل؟

یکی از پیشنهادها، مطرح شده، سپردن ثبت اظهارات به «منشی مستقل» است. اما استناد به این منشی برای ثبت اظهارات در مواردی صراحتاً در قانون پیش‌بینی نشده است، اما مفهوم «استقلال» نیازمند این است که دادگاه در ساختار اداری دستگاه قضائی فعالیت می‌کند و صرف تغییر عنوان، از استقلال کامل سازمانی از قاضی ایجاد نمی‌کند. از سوی دیگر، حتی اگر منشی از قاضی جداگانه باشد، احتمال خطای انسانی از بین نمی‌رود. ممکن است عارضه به اشتباه شنیده شود، بخوبی شنیده جمله حذف شود یا معنای سخن هنگام نگارش تغییر کند. بنابراین، تفکیک شخص ثبت‌کننده از قاضی می‌تواند یکی از تضمین‌ها باشد، اما به‌تنهایی تضمین‌کننده صحت ثبت نیست.

یادداشت «فرصتی ارزشمند برای پیشگیری از آسیب‌های فوفه قضائیه؛ چرا قاضی نباید صورت‌جلسه بنویسد؟» به قلم آقای علیرضا دقفی، وکیل دادگستری، مسئله مهمی را دربارۀ نحوه ثبت اظهارات اصحاب دعوا در جلسات دادرسی مطرح کرده است. تردیدی نیست آنچۀ در جلسه دادگاه بیان می‌شود، به‌ویژه اقرار، دفاع، توضیحات اصحاب دعوا و اظهارات شهود، ممکن است در شکل‌گیری تصمیم قضائی مؤثر باشد و از این رو، نحوه ثبت آن نمی‌تواند صرفاً امری اداری و تشریفاتی تلقی شود. با حال، این به نظر می‌رسد باید میان صحت و تأمین ثبوت اظهارات از ادعا که قاضی اصحاب دعوا نباید در تصمیم صورت‌جلسه نقش داشته باشند، تفکیک کرد. مسئله اساسی در دادرسی این نیست که چه شخصی قلم را در دست دارد، بلکه این است که چگونه می‌توان اطمینان حاصل کرد آنچۀ در جلسه دادگاه بیان شده، همان چیزی است که در پرونده ثبت شده و بعداً مبنای تصمیم قضائی قرار گرفته است.

۱. آیا جمع دو نقش در قاضی، لزوماً با بی طرفی تعارض دارد؟

در یادداشت مورد بحث، استدلال سده است و قاضی هم شونده و ارزیابی کننده اظهارات و هم ثبت کننده آن باشد، دو نقش متفاوت در یک شخص جمع می شود و این امر می تواند خطر جدی حاصله سازی گزینشی یا حذف بخشی از اظهارات را افزایش دهد. این الگویی از حیث عملی قابل توجه است، اما از نظر حقوقی، صرف جمع این دو نقش را نمی توان مساوی با نقض اصل بی طرفی دانست. بی طرفی به معنای آن است که قاضی در رسیدگی و تصمیم گیری نسبت به اصحاب دعوا جانبداری نکند و تصمیم خود را بر مبنای قانون و دلایل موجود اتخاذ کند. بی طرفی به معنای آن نیست که قاضی نباید جریان بدو درسی را مدیریت کند، پرسش کند، از طرفین توضیح بخرد یا در نحوه انعکاس مطالب در صورت جلسه نظارت داشته باشد.

قاضي اصولاً مدير جلسه دادرسي است. بنابر اين،
مديريت جلسه، استماع اظهارات و نظرات بر ثبوت آن،

یادداشت

احیای اعتماد بین یزشک و بیمار چگونه ممکن می شود؟

ایرج سبحانی*

اهم کلاسیک از هویت فردی و مرزهای بدن می‌روند. عمل پزشکی باغدیه حفظ تنوع جای حرف آن دگرگونی می‌شود (آنتی بیوتیک و پروبیوتیک)، استفاده از مدفوع به عنوان درمان (ای‌های عفونی خطرناک...)، تنظیم میکروبیوم در زمین (چاقی، دیابت، افسردگی، سرطان‌ها...)، پیشگیری و درمان تبدیل شده است. دخالت‌ها در روند کاربرد تشخیص و درمان، نیازمند یک جدید برای اطمینان از سلامت قیوم و بازآموزی از وضع بخش‌نامه‌های مقرراتی، تضمین ای‌های درمانی است. پیشگیری و کاهش عوارض امات درمانی آسپیزا (latrogenic) در نهایت از درمانی از رابطه‌مند می‌کند.

مقررات بیش از حد نیزی می تواند نتیجه معکوس شدن زمان ورود کالای درمانی به بازار، افزایش کمربشکن، خارج شدن برخی درمان های قدیمی به علت سودآور نبودن آنها و در بازار با افزایش قیمت کشورهایی در حال رشد، و ثروتمند در کالای درمانی با حتی در نیمی طبقات اجتماعی واحد و سخت تر شدن درمان برای فرودست. در آگاه به سوی راهکارهای غیرمعارف و خارج مقررات را کمتر کنترل شده روی می آورد؛ زیرا ایمنی، طبیعی تر، سازگارتر با نیازهای ذهنی بیماران (پارچه) یا توان مالی خود می باشد. نمونه های «سیدن کلون» با مدفوع خوردن نه برای درمان

ستعداد ژنی به گلوتن یا ابتلا به بیماری عفونی کشنده، بلکه برای پیشگیری احتمالی از بروز آنها، از موارد بارز این دسته از فتاهای نامتعارف شهروندان شده است.

روزنه‌های گریز از مقررات

در مقابل، در مواجهه با محدودیت‌های مقرراتی، بسیاری از شرکت‌های صنعتی، استراتژی ژرفی را به کار می‌گیرند: در عین آوردن کالایی نو به بازار، اجتناب به ورود آن به نام «دارو» می‌کنند تا راه فراری برای کسب از دست‌آورد، سنگین (برای عموم دارو) باشد. از جمله نمونه این نوع از مقررات، ریبوتوتیک‌ها و کم‌های غذایی هستند که چونان قارچ پدید می‌آیند و وارد بازار مصرف شده‌اند؛ نه به عنوان دارو، بلکه به عنوان «کم‌کننده هضم»، «تقویت‌کننده امینی» یا «تضمین‌کننده خلق و خو» بدون اینکه تأثیر واقعی داشته‌اند و عارضه‌های جانبی آنها به اثبات رسیده باشد. بازاری از این تولیدات به شکل مستقیم به فروش می‌رسند ولی زیر پوشش بیمه قرار نمی‌گیرند و مصرف‌کننده با نگرانی (عموماً کاذب) که تبلیغات فراینده درباره سلامت ایجاد کرده‌اند، هزینه آن را پرداخت می‌کند. به همین ترتیب، شرکت‌های ترخیص از خردفروشی به مصرف‌کنندگانی که مایل به تحمل هزینه باشند پیشنهاد ریشه‌ای قومی یا مشخص «زمینه» استعداد برای

برخی بیماری‌های خطرناک یا از رزائی توانایی‌های جسمی یا روحی مقابله با آنها را از طریق ترخیص زن هایشان می‌دهند. این رخدادها، بدون اینکه فروشنده‌گان این کالاها لزومی به عاید روند تشخیص پزشکی مسئولانه و قابل یکپسرد حس نمایند، انجام می‌شود. پزشک، فناوری‌های جدید و کسب‌وکارهای پزشکی‌سازماند برنامه‌های کاربردی خواب یا مواجهه با سترس، شکلی از «سلامت‌اندازه‌گیری‌شده» را خارج از چارچوب پزشکی سنتی تولید می‌کنند و در بازار با مسئولیت‌تخصیصه‌ریدار، به فروش می‌رسانند.

در مجموعه یادداشت‌های دکتر ابرحیم سباحتی که استاد دانشگاه در فرانسه و پزشک در پاریس است، از ابعاد متفاوت به حقوق بیمار و مطالباتش پرداخته می‌شود.

صورت جلسه نیز نظارت داشته باشد، به خودی خود ناقص به طرفی قضائی نیست. آنچه باید از آن پیشگیری کرد، ثبت ناقص، گزینشی یا تحریف شده اظهارات است. اگرها، مؤثرتر، به جای تمرکز صرف بر اینکه «چه کسی می نویسد»، باید بر این پرسش استوار باشد که «چگونه می توان اثبات کرد که این نوشته شده، همین از است» چه گفته شده است؟». پاسخ را می توان در مجموعه ای از تضمین ها یافت، ثبت دقیق اظهارات، رعایت الزامات قانونی مربوط به درج عدم مطالب، استفاده از منشی، ضبط رسمی و ... هم. جلسات دسترسی قانونی توسط طرفین و فراهم کردن امکان اعتراض و تطبیق متن با صوت گرفته شده، در نهایت،

سلامت دادرسی بیش از آنکه به دست شخصی که قلم را در دست دارد وابسته باشد، به شفافیت فرایند، قابلیت نظارت، امکان کنترل و تضمین حقوق دفاعی اصحاب دعوا وابسته است. این نظر، بر ضرورت دقیق‌تر شاید این نباشد که «چه سازوکاری باید ایجاد شود تا آنچه در دادگاه گفته شده، دقیقاً همان‌گونه که بیان شده، در روبرو منعکس شود». این پرسش، بیش از تغییر صرف شخص شت‌کننده، می‌تواند ما را به اصلاح واقعی فرایند دادرسی نزدیک کند.

قاضی شخصا صورت جلسه را تنظیم کند و دوم اینکه اظهارات به صورت کتبی، ناقص یا جهت دار ثبت شود. ممکن است صورت جلسه‌ای توسط منشی تنظیم شود. اما مطالب مهمی در آن منعکس نشود. در مقابل ممکن است قاضی شخصا بر ثبت دقیق اظهارات نظارت کند و تمام نکات مؤثر در دفاع یا ادعا را در صورت جلسه بیاورد. بنابراین، مشکل را نباید صرفاً به محوت ثبت‌کننده فروگاست. معیار اساسی باید این باشد که آیا نظام دادرسی سازوکاری فراهم کرده است که محتوای واقعی جلسه، بدون تحریف و حذف، قابل احراز باشد و خبر

نکته مهم

اصل مسئله مطرح‌شده در یادداشت آقای دقیقی، یعنی ضرورت تضمین صحت و تمایم ثبت اظهارات در دادگاه، مسئله‌ای است که هیچ نظام دادرسی مصنفانه‌ای نمی‌تواند نسبت به آنچه در جلسه دادگاه گفته می‌شود و سپس در تصمیم قضائی مورد استناد قرار می‌گیرد، بی‌تفاوت باشد. با این حال، باید میان نقد شیوه ثبت اظهارات و ممنوعیت نقش قاضی در تنظیم صورت‌ثبت تفاوت گذاشت. قاضی مدیر جلسه دادرسی است و صرفاً نباید علاوه بر استفاده اظهارات، بر انعکاس آنها در

موسسه خیریه کهریزک

است...
هر پید نشانی از یک
۹ مهر ماه روز جوانی سالمندان گرمی باد.

در کهریزک، سالمندی پایان راه نیست؛
ادامه ای ست سرشار از مهر و زندگی ...

۵۰۵۰-۲۰۹-۰۸۷۰-۵۰۲۹

QR Code

KahrizakCharity KahrizakCharity.com